Broeders van Liefde
ONDERWIJS EN ZORG

2030

DROMEN
DURVEN
DOEN

hoe wij kijken naar de toekomst

WAT ALS WIJ BROEDERS ER NIET MEER ZIJN?

Wie is **Broeder Veron Raes?**

// Broeder Veron zette 40 jaar geleden zijn eerste stapjes bij Broeders van Liefde in Bloemenstad waar hij kampen voor mensen met een beperking organiseerde.

// Hij studeerde handelsregentaat en godsdienst.

// Hij was 4 jaar leerkracht economie en godsdienst in Sint-Laurens in Zelzate en Sint-Paulus in Gent en werkte jaren als directeur van Sint-Jozef BuSO (nu Styrka, secundair onderwijs @Waterkant). De laatste 12 jaar nam hij bestuursfuncties op.

Wat zal er dan gebeuren met ons erfgoed, onze gedachten, onze waarden en drijfveren? Hoe zorgen we ervoor dat die niet verloren gaan? En wie gaat er straks voor ons, de jongere broeders, zorg dragen? Zullen we samen in een rusthuis zitten? Zullen we een gemeenschap kunnen vormen? Of zullen we elk een kamer in een woon- en zorgcentrum hebben? En wie gaat er dan de mantelzorg opnemen? Ik heb er geen antwoord op, maar ik vertrouw. Ja, het doet pijn om de spirituele erfenis te zien tanen, maar ik zie tegelijk een heel sterke waardengedreven organisatie, die er expliciet voor koos om de woorden 'Broeders van Liefde' verder te dragen in hun naam. Dat wijst erop dat mensen onze traditie willen verderzetten. Neen, niet als broeder. Het is haast ondenkbaar dat er zich plots een nieuwe lichting zou melden en we hier in België weer met een jonge congregatie zouden starten. Daarin ben ik realistisch. Onder die 'mensen' versta ik veeleer medewerkers van Broeders van Liefde, maar ook externen. Ik sluit niemand uit. We zullen ruim moeten denken. Open minded, zoals we altijd geweest zijn. Mensen zoeken, aanspreken, inlichten, vormen. En dan zijn we vertrokken. Geïnspireerd en verbonden. Ook na 2030.

inhoud

Ziezo. In jouw handen ligt onze jaarbrochure met in de volgende 36 pagina's een vooruitblik naar 2030, want we bevinden ons aan de voet van een decennium dat begon met een coronacrisis, maar waarvan we niet weten hoe het allemaal zal eindigen en dus mogen we dromen over zonnepanelen en minder prestatiedruk in onze organisatie [4 | *Koen Oosterlinck en Raf De Rycke*] of over duurzaamheid en inclusie, twee dingen waar onze sociale economiebedrijven hard op inzetten [8 | *Petra Matthys*] en verbinding, goesting en gamification in onze scholen [14 | *Yves Demaertelaere*], maar evengoed over samenwerken en vertrouwen in de nieuwe generatie [20 | *Nicolas Vandeweerd*] en uiteraard zullen we het ook hebben over hoe onze zorgvoorzieningen omgaan met digitalisering, diversiteit of de switch naar healing environments [26 | *Stefan Van Sevecotte*] dus hou me vast, lees verder, droom en hoop met ons mee.

Over zonnepanelen, euthanasie en prestatiedruk

ONZE ORGANISATIE IN 2030

WIJ MOETEN HET SIGNAAL GEVEN DAT HET ZO NIET VERDER KAN

Kan je een organisatie leiden zonder vooruit te denken? “De blik vooruit is essentieel voor elke organisatie”, stelt Raf De Rycke. Maar als we Koen Oosterlinck vragen waar hij wil dat de organisatie Broeders van Liefde in 2030 staat, moet hij toch even nadenken. 10 jaar vooruitblikken is voor een realist als hij niet evident. “Vooruit kijken en plannen is belangrijk, maar je mag jezelf daar ook niet in verliezen. Iedere nieuwe dag is de belangrijkste.” Een interview over leven in het nu en de uitdagingen en dromen voor de toekomst van onze organisatie.

__RAF DE RYCKE (VOORZITTER) & KOEN OOSTERLINCK (DAGELIJKS BESTUURDER)

“Het is een must om vooruit te denken”, steekt Raf enthousiast van wal. “We moeten voortdurend kijken wat de toekomst te bieden heeft en wat de mogelijkheden zijn. Maar ik weet het. Het is makkelijker gezegd dan gedaan. Er zijn altijd zaken in het nu die dringender zijn en onze aandacht vragen. Als we echter blijven uitstellen om over de middellange termijn na te denken, zullen we daar de gevolgen van ondervinden. Trouwens, een focus op de lange termijn helpt ook om korte termijn problemen in de goede richting te sturen.” Koen Oosterlinck zit naast hem en is het met hem eens, al maakt hij een belangrijke kanttekening: “Januari 2030 is niet meer of minder belangrijk dan juni 2021. Vooruit kijken en plannen is belangrijk, maar we mogen onszelf daar ook niet in verliezen. Iedere nieuwe dag is de belangrijkste.”

Een eeuwig spanningsveld dus tussen de korte en de lange termijn…

Raf De Rycke: “Misschien wel. Als we vandaag goede resultaten op strategisch niveau kunnen voorleggen, dan is dat overwegend het gevolg van beslissingen die misschien al 5 of 10 jaar geleden genomen werden. De vraag die we ons dus moeten stellen is welke de strategische beslissingen zijn die we vandaag nemen, zodat we binnen 5 of 10 jaar even goede of nog betere resultaten kunnen voorleggen.”

Raf, jij bent duidelijk een pleitbezorger voor strategisch langetermijndenken.

Raf De Rycke: “Absoluut. In de praktijk uit zich dat bijvoorbeeld in de opmaak van lange termijn begrotingen. Vroeger hadden we de gewoonte om een begroting op te maken voor één jaar. Nu doen we dat al voor drie jaar. Maar eigenlijk zouden we daarin nog verder moeten gaan. Stel dat we vandaag beslissen om een nieuwe school te bouwen. Dan gebeurt dat vaak met subsidies en moet je vele jaren een vergoeding terugbetalen aan de overheid. Die subsidie en vergoeding zijn gekoppeld aan het aantal leerlingen. Stel dat je leerlingenaantal in de toekomst daalt, dan kom je in de problemen bij het nakomen van je verplichtingen. Je moet altijd risico’s nemen maar door de toekomst goed in te schatten kan je vooral verantwoorde risico’s nemen. De toekomst is natuurlijk zeer moeilijk te voorspellen, maar daar mag je je niet achter verstoppen. Het is juist daarom dat je er over moet nadenken.”

timmeren

Laten we dat eens doen. Noem eens 1 iets waar we meer dan ooit aandacht voor moeten hebben de komende 10 jaar...

Koen Oosterlinck: "Het zal anders zijn binnen 10 jaar: hopelijk beter, maar misschien minder goed. Iedere tijd heeft zijn goede en slechte kanten. Iedere dag op zich heeft zijn waarde, zo sta ik zelf ook in mijn werk en mijn leven. Dat klinkt misschien niet ambitieus, maar ik wil de kern van goed doen voor mensen rondom ons niet verliezen. Daarom vind ik het belangrijk om vooral een sterk coachend medewerkersbeleid te voeren. We vormen een groep met prachtige mensen die elkaar dag na dag blijven voeden en steunen. We mogen elkaar onderweg niet verliezen omdat het te zwaar wordt. Dat is mijn droom."

Raf De Rycke: "Er is ook de samenwerking tussen de familie (de congregatie) en het bedrijf (de organisatie), die nog steeds bijzonder goed is. Die samenwerking is verankerd via de aanwezigheid van broeders in het bestuursorgaan. We voeren nog steeds samen het beleid, ontwikkelen samen visieteksten, stelden samen een nieuwe missie op. Dat zijn belangrijke verwezenlijkingen die we ook de komende jaren samen willen blijven doen. We zien wel dat het aantal broeders sterk afneemt en dat de broeders steeds ouder worden. We zullen dus goed moeten nadenken over hoe we het spiritueel erfgoed van de Broeders van Liefde zullen voortzetten. Bij andere organisaties die ontstaan zijn vanuit een congregatie zien we vaak dat men wacht om daarover na te denken tot deze ophoudt te bestaan. Dat vind ik bijzonder jammer."

En als jullie naar 2030 kijken. Waar moeten we dan staan als organisatie?

Koen Oosterlinck: "We hebben natuurlijk onze doelstellingen over één of meerdere jaren vertaald in projecten en cijfers. Dat zijn bakens waarop we ons beleid richten, maar tegelijk blijven we attent voor wat dagelijks rond ons gebeurt. Waar we in 2030 willen staan, drukken we ook niet zozeer uit in cijfers. Ons aantal werknemers laten stijgen met 10% is voor mij bijvoorbeeld geen doelstelling. Blijven doen wat we doen en dat ook goed doen; dat is een doelstelling voor mij."

Raf De Rycke: "En daarvoor zullen we niet enkel 'out of the box'

moeten denken, maar ook op zoek moeten gaan naar 'new boxes'. Een mooi voorbeeld is Reakiro, een laagdrempelig inloophuis voor mensen met zingevingsvragen en levenseindevragen. Reakiro is in wezen ook een onderzoeksproject, iets wat heel belangrijk zal zijn in de toekomst. We willen ons ethisch beleid, en dan heel concreet het euthanasiedossier en de zorgvuldigheidscriteria, uitwerken, verfijnen en verdiepen op basis van wetenschappelijk onderzoek. En dan is er natuurlijk onze grote en complexe organisatie waar we aan moeten blijven timmeren. Het is een bouwwerf, zowel inhoudelijk als structureel. De kwaliteit optimaliseren, de dienstverlening verbeteren, werken aan onze organisatiestructuur: het is een eindeloze zoektocht. Ik vergelijk het graag met de mooie basiliek Sagrada Familia die volgens sommigen ook nooit afgewerkt zal geraken. Laten we 2030 als een tussenfase zien. Organisatie Broeders van Liefde is een perpetuum mobile."

buitenlandse roots

Toch zal het geen simpel decennium zijn. Er is de coronacrisis, de klimaatcrisis, de migratiecrisis…

Raf De Rycke: "2020 was sinds de officiële waarnemingen in Ukkel het warmste jaar. Wij doen als organisatie al heel wat inspanningen, bijvoorbeeld op het vlak van energie, zoals de 400 zonnepanelen die een van onze scholen recent nog plaatste op haar dak, maar ook op vlak van duurzaam bouwen en verbouwen. Maar daar hangt wel een prijskaartje aan. Wij moeten onze verantwoordelijkheid nemen, maar ik vind dat we van de overheid ook op dit vlak meer inspanningen mogen verwachten, bijvoorbeeld door subsidiëring."

Koen Oosterlinck: "Ook de evolutie rond diversiteit en inclusie verdient nog meer aandacht. Als organisatie zijn we de voorbije 10 jaar veel opener geworden. We handelen minder vanuit zelflegitimering, maar meer vanuit vertrouwen over hoe we onze organisatie kunnen laten evolueren en betere oplossingen kunnen bieden op vragen uit de verschillende sectoren. We hebben stappen durven zetten die eerst niet evident leken. We zijn bewuster in de spanningen verbonden aan de diversiteit in onze samenleving gaan staan. We zien tegenwoordig de neiging naar polarisering. Wij bij Broeders van Liefde geloven dat we meer verbondenheid moeten nastreven om zo een betere wereld te maken. Dag na dag in beweging blijven met mensen. Hoe kunnen we in de toekomst met een nog opener geest mensen die om de een of andere reden "anders" zijn in die beweging includeren?"

Raf De Rycke: "Ik was verrast toen ik onlangs las dat minstens 1 op de drie inwoners in België buitenlandse roots blijkt te hebben, iets wat in de toekomst bovendien alleen maar zal toenemen. Dat wil zeggen dat ook wij in onze werking nog meer zullen moeten inzetten op diversiteit en inclusie. Dat wordt de komende jaren een grote uitdaging. In dat kader ontwikkelden we afgelopen jaar een visietekst over diversiteit en inclusie met daaraan gekoppeld een aantal concrete actiepunten om dat in de praktijk te brengen."

Het nieuwe decennium begon met een joekel van een coronacrisis. Wat heeft de organisatie eruit geleerd?

Koen Oosterlinck: "Tijdens de crisis moesten we constant onze werking aanpassen en we vroegen een nog grotere flexibiliteit dan anders. Ik vind het wonderbaarlijk hoe goed de medewerkers dat hebben opgevangen. Ik denk dat er heel veel ondernemingszin aan de dag is gelegd om al die nieuwe richtlijnen met zin voor verantwoordelijkheid én gezond verstand toe te passen en de doelstellingen na te komen. De verbondenheid binnen de organisatie die we vooropstellen, hebben we nooit losgelaten."

Raf De Rycke: "Een aantal voorzieningen werden heel zwaar getroffen en onze medewerkers hebben zich enorm veerkrachtig getoond. Anderzijds creëerde deze crisis op organisatorisch vlak een aantal perspectieven. Het is een open deur intrappen, maar wat vroeger onmogelijk leek, zoals thuiswerken of online vergaderen, blijkt toch te werken. Verder bouwen op de flexibiliteit die daardoor ontstaat, is een grote uitdaging waar we voor staan."

> **WE MOETEN EROVER WAKEN DAT WE NIET EVOLUEREN NAAR EEN DUAAL ZORG- EN ONDERWIJSSYSTEEM. DAN KRIJG JE SCHOLEN VOOR KANSARMEN EN SCHOLEN VOOR RIJKEN**

meritocratie

De coronacrisis zal volgens experts leiden tot heel wat maatschappelijke veranderingen. Waar hopen jullie op?

Raf De Rycke: "We leven in een maatschappij gedomineerd door het meritocratische gedachtegoed. Dat is het maatschappijbeeld waarbij de sociaal-economische positie van een individu bepaald wordt door de verdienste van die persoon in de samenleving. Daar wordt steeds meer belang aan gehecht. Ik vind dat een gevaarlijke benadering die bovendien haaks staat op onze missie. Wij willen opkomen voor die mensen die door omstandigheden niet kunnen bijdragen, maar net ondersteund moeten worden. Financiële toegankelijkheid is in dat kader belangrijk. Iedereen moet evenveel mogelijkheden en kansen krijgen. We moeten erover waken dat we niet evolueren naar een duaal zorg- en onderwijssysteem. Dan krijg je scholen voor kansarmen en scholen voor rijken. En dan zullen mensen die over voldoende middelen beschikken vrij snel geholpen kunnen worden en een heel kwaliteitsvolle behandeling krijgen. Maar mensen met minder vermogen krijgen die toegang dan niet en komen terecht op wachtlijsten. Met alle gevolgen vandien. Dat is een evolutie die mij zorgen baart en waar we als organisatie Broeders van Liefde samen met vele andere actoren een verantwoordelijkheid in dragen."

Welke acties verwacht je dan van de politiek de komende jaren?

Raf De Rycke: "De commercialisering is de laatste jaren sterk toegenomen en dat zal ongetwijfeld alleen maar zo verder gaan. Wat we verwachten van de overheid is dat ze zorgen voor een gelijk speelveld. De overheid moet het kader creëren waarbinnen zowel de profit, de social profit als de not for profit kan werken aan dezelfde voorwaarden op vlak van kwaliteit en veiligheid, financiering, inspectie... Gelijke spelregels, dat is belangrijk."

Zullen jullie binnen 10 jaar nog steeds aan het roer staan van deze gigantische groep?

Koen Oosterlick: "Dat weet ik niet. Ik hoop de komende 10 jaar vooral verder mijn steentje bij te kunnen dragen in interactie met mensen, samenwerken, evolueren, zoals ik mijn hele leven ook al deed. Ik kijk meer vooruit dan achteruit doch leef wel vooral in het nu, dus grote persoonlijke ambities heb ik niet echt. Mensen zichzelf laten zijn en zo een bijdrage kunnen leveren: daar focus ik me op. De prestatiedruk is al hoog genoeg en we moeten proberen die druk niet nog hoger te leggen."

Raf De Rycke: "Bij mij staan er al wat extra jaren op de teller. En hoe meer jaren er op de teller staan, hoe beter het lukt om prioriteiten te stellen. Ik wil sowieso proberen om mijn kennis en expertise door te geven. Ondanks de reeds bereikte leeftijd blijf ik denken aan de toekomst én aan de toekomst na mij. Je kan de groep Broeders van Liefde vergelijken met een vloot. Vandaag is weinig nog origineel aan deze vloot. Toch blijft het nog de vloot van de Broeders van Liefde en zal deze verder varen weliswaar in andere contexten, met andere medewerkers, met nieuwe doelgroepen... Niet de grootste organisaties overleven, wel deze die zich het gemakkelijkst aanpassen. Als er hoop is in de toekomst, dan is er kracht in het heden. En ondertussen blijf ik de grootste schoonheid en geluk vinden in de kleine dingen van het leven. Ook dat is belangrijk en is iets wat ik nog meer heb geleerd door de coronacrisis."

Over samenwerken, inclusie en subsidies

DE SECTOR SOCIALE ECONOMIE IN 2030

“Een socialere economie alsjeblief!”

__PETRA MATTHYS (SECTORCOÖRDINATOR SOCIALE ECONOMIE)

VZW WEERWERK, MAATWERKBEDRIJF // VESTIGING ANTWERPEN

Van kleine sanitaire-, elektriciteits- of schrijnwerken tot grotere schilderwerken, afbraak en strippen en het leggen van isolatie. De renovatieploeg van de Antwerpse tak van vzw Weerwerk steekt graag de handen uit de mouwen.

WE GAAN ER STEEDS VANUIT DAT DOELGROEPMEDEWERKERS DIEGENE ZIJN DIE ZICH MOETEN AANPASSEN. WAAROM STELLEN WE ONS NIET ALS DOEL DAT DE VERANDERING BIJ DE BEDRIJVEN START?

Het nieuwe decennium startten we met een kersverse sectorcoördinator voor de sociale economie: Petra Matthys. Nog maar een half jaar aan de slag in haar nieuwe functie en al meteen een interview geven voor de jaarbrochure. Petra wordt er een tikkeltje nerveus van, maar eens ze op dreef is, valt ze niet meer te stoppen. De uitdagingen zijn dan wel groot, Petra's enthousiasme en dromen voor de sector zijn nóg groter. Bovenaan haar agenda: meer samenwerken om tot een socialere en meer duurzame economie te komen.

"Voor ik als sectorcoördinator aan de slag ging, was ik administratief logistiek directeur bij MFC Gregorius en OC De Beweging in Gentbrugge en daarvoor kwam ik uit de bankenwereld", vertelt Petra voor we aan het interview beginnen. "Het was een grote switch, maar wel een bewuste keuze. Doorheen mijn carrière heb ik verschillende paden bewandeld. Ik werkte eerst met 'het hoofd' in verschillende functies in de bankenwereld. Maar ik voelde dat ik niet in evenwicht was en wou op een duurzamere manier iets betekenen. Ik wou een verschil maken. Daarom veranderde ik van job en ging werken bij Triodos Bank. Ik miste echter nog steeds iets: werken met 'het hart', het menselijke, sociale aspect. Ik was dus op zoek naar een job waar die drie pijlers – hoofd, duurzaamheid, hart – in evenwicht komen. Dat bracht me bij de sociale economie. Het heeft bijna 25 jaar geduurd voor ik ontdekte in welke sector ik het beste pas. Het voelt nu eindelijk als thuiskomen. Ik vind het een topjob."

Waar wil jij dat je sector staat in 2030? Wat wil je zeker bereikt hebben?

Petra Matthys: "Ik ben economist. 10 jaar vooruitkijken is heel lang. Zeker nu corona al een jaar ons leven domineert en voor veel veranderingen en onzekerheden zorgt. Ik heb geen specifiek doel voor de sector, maar heb wel iets waar ik me voor wil inzetten: samenwerken, op verschillende niveaus. Ik schets die intentie meestal als drie cirkels. De eerste cirkel zijn samenwerkingen binnen de sector sociale economie, dus tussen de sociale economiebedrijven zelf. Als dat goed loopt, wil ik werken aan de volgende cirkel: samenwerkingen tussen sociale economie en andere sectoren binnen Broeders van Liefde. Wat dat betreft kunnen we nog werken aan bekendheid. Eigenlijk zijn we ook binnen de organisatie zelf nog niet voldoende gekend en weten veel scholen en voorzieningen nog niet wat wij voor hen kunnen betekenen. De derde en laatste cirkel zijn samenwerkingen met de reguliere economie. Een collega zei eens: "Jouw functie zou niet coördinator, maar samenwerkingsarchitect moeten heten." Mijn doel is groeien als sector en tegelijk meer en meer collega's op maat begeleiden naar een duurzame job."

Waar droom jij van voor jouw sector?

Petra Matthys: "Ik vind het goed om doelen en dromen te hebben, maar voor mij is de weg ernaartoe, hoe en met wie je die bewandelt, even belangrijk. Des te meer omdat het doel op lange termijn een zodanige fixatie kan worden dat je andere zaken uit het oog verliest. Dat gezegd zijnde hoop ik de economie socialer en duurzamer te maken door samenwerking of inclusie en zo mee te bouwen aan een andere economie waar gewone bedrijven inclusiever worden. Sociaal ondernemerschap is niet enkel weggelegd voor sociale economiebedrijven. Sociaal ondernemen gaat over impact creëren en evolueren naar een wereld waar ook

gewone ondernemers uiteindelijk producten of diensten aanbieden die zowel op sociaal, duurzaam als economisch vlak een meerwaarde hebben.
Neem nu bijvoorbeeld de zorg. We staan aan de vooravond van een exponentiële vergrijzing van het zorgpersoneel. De in- en uitstroom van het personeel is steeds minder in evenwicht. Een mogelijke oplossing is mensen met een grote afstand tot de arbeidsmarkt naar die jobs begeleiden. Ook in de gewone economie zien we heel wat knelpuntberoepen ontstaan. Zo zijn er weinig aanmeldingen voor jobs zoals schoonmaker of hulpkok. Waarom zouden we onze medewerkers uit maatwerkbedrijven niet kunnen aanbieden en hen hierin begeleiden? Ik ben er van overtuigd dat daar opportuniteiten liggen en ik hoop die brug tussen sociale en reguliere economie te kunnen bouwen."

WEERWERK | ANTWERPEN, GENT ROESELARE

LOOKING BACK 2010-2020

persoonlijke groei De voorbije 10 jaar zette Groep Weerwerk honderden mensen op weg naar een duurzame plek op de arbeidsmarkt. Samen met hen gingen we voluit voor persoonlijke groei zodat ze hun leven en werk stevig in handen kregen. We verfijnden en verbeterden onze begeleiding, die stevig verankerd is in methodieken en expertise. Meer nog dan de mooie groei van ons hele bedrijf, zijn al die persoonlijke groeiverhalen het échte succes van ons bedrijf.

LOOKING FORWARD 2020-2030

dé doorgroeispecialist We dromen er van om binnen 10 jaar nog meer dan vandaag dé doorgroeispecialist te zijn. Een plek waar mensen resultaten boeken in hun persoonlijke groei, waar ze intern naar meer verantwoordelijkheid en competenties groeien, waar velen de stap zetten naar een job in het reguliere circuit. Een plek waar het super is om te werken, maar waar je ook met veel goesting 'afzwaait', terugblikkend op een mooie periode in je leven.

DE WINNING | LUMMEN

LOOKING BACK 2010-2020

samen groeien en duurzaam ondernemen
We zijn op 35 jaar tijd gegroeid van 5 naar 400 medewerkers. Onze activiteiten zijn verbreed van opleiding tot inclusieve tewerkstelling en van landbouw tot natuur. Met de oprichting van coöperatieve vennootschappen in duurzame horeca creëerden we een eigen afzetmarkt voor onze biologische voedingsproducten die een gezicht kregen onder het merk KarWij. In de groensector werd de coöperatieve vennootschap met sociaal oogmerk Talea opgericht en creëerden we enerzijds een doorstroomkanaal voor onze medewerkers en anderzijds meer biodiversiteit op en rond (zorg)bedrijven.

LOOKING FORWARD 2020-2030

belevingscampus Op de campus van O.C. Sint-Ferdinand willen we de samenwerking tussen zorg, buitengewoon onderwijs en sociale economie verder uitbouwen. We dromen van een belevingscampus waar we de connectie tussen mens, natuur, landbouw, zorg en ondernemerschap herstellen. Een plaats waar cliënten, leerlingen, medewerkers en bezoekers worden ondergedompeld in de wereld van duurzame ontwikkeling, inclusiviteit en lokale voeding én waar ze rust en inspiratie vinden. De eerste stappen hiervoor zijn reeds gezet, de toekomst ziet er veelbelovend uit.

Welke uitdagingen liggen nog op jouw pad de komende 10 jaar?

Petra Matthys: "De sociale economie wordt voor ongeveer 40% gesubsidieerd, 60% komt uit inkomsten van de reguliere economie. In onze sector zijn er bovendien geen structurele subsidies voor infrastructuur waarmee we zouden kunnen investeren in gebouwen. Hopelijk kan dit ooit veranderen. Daarnaast hoop ik mee te bouwen aan de koopkrachtverhoging van de medewerkers, nu maar ook later, als ze op pensioen zijn.
Een andere uitdaging is de versnippering binnen de sector sociale economie. Vroeger waren er de beschutte en de sociale werkplaatsen. Die zijn de afgelopen jaren geëvolueerd naar maatwerkbedrijven, maar de twee doelgroepen zouden nog beter kunnen samenwerken. Daar zie ik echt wel potentieel. We moeten als sociale economiebedrijven de krachten bundelen en sociale economie echt op de kaart zetten.
Tot slot vind ik het ook belangrijk dat we onszelf de komende 10 jaar binnen de groep Broeders van Liefde meer zichtbaar maken en kijken wat we voor elkaar kunnen betekenen. Onze maatwerkbedrijven leveren echt schitterend werk. Groep Weerwerk heeft tijdens het Van Eyck-jaar de banners van de gebouwen gehaald en er hippe tassen van gemaakt. Ze worden verkocht door Stad Gent, maar slechts enkelen weten dat Weerwerk daar achter zit. Broeders van Liefde heeft ook Kringwinkels, maar ook dat weten er velen niet. We werken binnen de voeding aan de korte keten met pluktuinen, bioboerderijen... Binnen de sociale economie dragen we duurzaamheid hoog in het vaandel. Ik ben er van overtuigd dat dat aanstekelijk kan werken voor de andere sectoren binnen Broeders van Liefde en hoop dat we een inspiratiebron kunnen zijn voor een duurzame en circulaire wereld."

Wat zal volgens jou het belangrijkste gevolg zijn van de coronacrisis binnen jouw sector?

Petra Matthys: "Tijdens corona moesten veel bedrijven sluiten. Ze zagen hun inkomsten wegvallen en moesten creatief zijn om het hoofd boven water te houden. Ook de sociale economie kreeg zware klappen. Veel collega's werden tijdelijk werkloos. De ene heeft financieel zwaardere klappen gekregen dan de andere. Maar als ik kijk naar onze sociale economiebedrijven en hoe zij de crisis met tonnen flexibiliteit en creativiteit hebben aangepakt, ben ik heel trots. Ze hebben er alles aan

gedaan om zo snel mogelijk zo veel mogelijk medewerkers terug te laten opstarten, om hen zo de broodnodige dagelijkse structuur te bieden. Al bij al hebben we de coronacrisis goed doorstaan."

Hoe zie jij de sector sociale economie evolueren tegen 2030?
Petra Matthys: "Er wordt steeds gesproken over activering van mensen en doelgroepmedewerkers worden aangespoord om actiever te zijn. Maar zouden we niet beter de gewone economie helpen om de omgekeerde beweging te maken? Er zijn veel bedrijven die nog steeds streven naar winst op aandeel en waar efficiëntie heel belangrijk is. Werknemers moeten steeds productiever worden. Doelgroepmedewerkers kunnen dat tempo niet aan. We gaan er steeds vanuit dat doelgroepmedewerkers diegene zijn die zich moeten aanpassen. Waarom stellen we ons niet als doel dat de verandering bij de bedrijven start? Op die manier kunnen we zorgen voor een samenleving die sociaal en inclusief is voor iedereen."

"SOCIAAL ONDERNEMERSCHAP IS NIET ENKEL WEGGELEGD VOOR SOCIALE ECONOMIEBEDRIJVEN. HET GAAT OVER IMPACT CREËREN EN EVOLUEREN NAAR EEN WERELD WAAR OOK GEWONE ONDERNEMERS UITEINDELIJK PRODUCTEN OF DIENSTEN AANBIEDEN DIE ZOWEL OP SOCIAAL, DUURZAAM ALS ECONOMISCH VLAK EEN MEERWAARDE HEBBEN

DE ENTER | BRECHT

LOOKING BACK 2010-2020

schaalvergroting De afgelopen tien jaar hebben we ingezet op schaalvergroting. We openden een vierde Kringwinkel en twee bestaande Kringwinkels verhuisden naar grotere panden. Zo slagen we er in om jaar na jaar meer mensen te overtuigen van tweedehands en krijgen meer spullen een tweede leven.

LOOKING FORWARD 2020-2030

circulaire hubs Een nieuwe – vijfde - Kringwinkel staat hoog op ons verlanglijstje. Onze bestaande winkels willen we laten groeien tot circulaire hubs door in te zetten op herstelateliers, reststromen op een creatieve manier te hergebruiken en samenwerkingsverbanden op poten te zetten. We blijven ook investeren in onze medewerkers. We geven ze alle kansen om zich te ontplooien zodat geen talent verloren gaat en ze na verloop van tijd succesvol kunnen doorstromen naar de reguliere arbeidsmarkt.

DEN DIEPEN BOOMGAARD | GRIMBERGEN

LOOKING BACK 2010-2020

ommezwaai De laatste zes jaar hebben we met ons nieuw en enthousiast team heel wat gerealiseerd. We geven nu drie maal meer mensen de kans om een arbeidstraject op te nemen binnen maatwerk. We breidden onze activiteiten uit met drie nieuwe afdelingen die actief zijn in keuken, groenonderhoud en enclavewerking. En we werkten hard aan een betere infrastructuur: we bouwden of verbouwden een zolder tot bureelruimte, een parking, een carport en een composteersite.

LOOKING FORWARD 2020-2030

groeien en bloeien We willen met de renovatie en heropbouw van onze boerderij een duurzame, passende en beschermende werkplaats creëren voor onze doelgroepmedewerkers en begeleiders. Een fijne werkplek, conform de noden op de werkvloer en waar onze nieuwe bistro-afdeling een plek kan krijgen! Den Diepen Boomgaard, waar mensen groeien en bloeien,... dat is niet voor niets onze slogan.

TWI | BRUSSEL

LOOKING BACK 2010-2020

innovatie TWI is het enige tweetalige maatwerkbedrijf in Brussel. Samen met onze partners werken we aan een arbeidsmarkt waar plaats is voor iedereen. Enerzijds creëren onze partners kansen voor onze 150 medewerkers om hun competenties te ontplooien. Anderzijds ondersteunt TWI deze partners met gespecialiseerde begeleiding. TWI is groot geworden in o.a. groenbeheer, ondersteunen van industriële processen met teams op locatie en aanbieden van complementaire verpakkingsdiensten. We zetten ook in op innovatie met de oprichting van een afdeling digitalisering. De focus op innovatie wordt een speerpunt met oog voor circulariteit binnen een grootstedelijke context.

LOOKING FORWARD 2020-2030

uitbouwen en verankeren Deze sociale, economische en maatschappelijke impact willen we verder uitbouwen en verankeren in een duurzaam model.

VISO COR MARIAE // BRAKEL

Tom Vanderhaegen is leerkracht Nederlands en Economie. Met veel enthousiasme brengt hij zijn passie voor zijn vak over. Zijn dynamiek zorgt ervoor dat leerlingen 'goesting' krijgen in economie.

Over verbinding, goesting en gamification

DE SECTOR ONDERWIJS IN 2030

"We moeten het onderwijs heruitvinden"

__YVES DEMAERTELAERE (SECTORVERANTWOORDELIJKE ONDERWIJS)

économie en organisatie
V
A
Pe
Qe

MENSEN MOETEN MEER RUIMTE KRIJGEN OM DE REGIE IN HANDEN TE NEMEN EN DE TOEKOMST VORM TE GEVEN

Hoe zal het onderwijs er binnen 10 jaar uit zien? Gaf de coronacrisis ons al een voorproefje van de toekomst of zitten onze leerlingen binnenkort weer voltijds in de klas? Als het van sectorverantwoordelijke voor onderwijs Yves Demaertelaere afhangt, wordt het eerder daar iets tussenin. "Ik hoop dat we de komende 10 jaar naar een meer hybride vorm van onderwijs zullen evolueren waarin we de voordelen van contactonderwijs kunnen combineren met die van afstandsonderwijs."

Wat zullen volgens jou de grootste veranderingen zijn in het komende decennium?

Yves Demaertelaere: "Ik geloof dat we op diverse vlakken zeker nog een decennium lang in een transitie zullen zitten. We zullen evolueren naar een maatschappij die horizontaler is en minder aan het verticale denkpatroon vasthangt. Door meer en meer horizontaal te bewegen, komt verbinding centraal te staan met anderen die een gelijkaardig normen- en waardenkader delen. We zijn niet langer ingedeeld in de katholieken, liberalen en socialisten. Door in die richting te evolueren, krijgen we een grotere diversiteit. Waar men vroeger nog zou geprobeerd hebben te 'homogeniseren', omarmen we vandaag die verschillen. Maar dat creëert wel veel onzekerheid omdat we niet weten hoe we hiermee moeten omgaan. Vroeger kregen we antwoorden op hoe de toekomst er zou uitzien, vandaag krijgen we een wereld waarin we zelf onze weg moeten zoeken aan de hand van onze talenten en opgedane kennis, met een landkaart en een kompas.

Zoals de Franse schrijver Antoine de Saint-Exupéry zei: 'Als je een schip wil bouwen, roep dan geen mannen en vrouwen bij elkaar om hen bevelen te geven, om ze elk detail uit te leggen, om ze te vertellen waar ze alles kunnen vinden. Maar leer ze verlangen naar de enorme eindeloze zee.' Mensen moeten meer ruimte krijgen om de regie in handen te nemen en de toekomst vorm te geven. Dat vormgeven kunnen mensen echter niet meer alleen. Daarom gaan ze op zoek naar verbinding. We moeten een mozaïek maken van mensen waarin elk stuk zijn eigen identiteit en talenten heeft."

Hoe zou je dat concreet toepassen op jouw sector?

Yves Demaertelaere: "Onderwijs wordt vaak vergeleken met een tanker, een robuust schip. Een ideaal vervoersmiddel voor grote massa's op rustige kanalen. Het nadeel aan een tanker is dat enkel de kapitein voldoende zicht (de kennis, informatie...) heeft om te sturen. Wie in het ruim werkt, heeft geen idee naar waar de tanker gaat. Als ik naar de toekomst kijk, dan zullen we in woeliger water terechtkomen. We zullen terecht komen in een woeste zee en dan is een tanker niet zo ideaal. Ik hoop dat we in onderwijs kunnen evolueren naar een vloot waarin alle scholen wendbare bootjes zijn met elk hun eigen kapitein. Ze zullen soms omkeren of in een storm terechtkomen en nat worden, maar uiteindelijk weer bovenkomen. Wat eigen is aan iemand die boven water komt, is dat hij zoekt naar een her-

kenningspunt. Hij zal zich draaien om zich te oriënteren en te zoeken naar houvast. Een gedeelde visie geeft richting en biedt een kader om mee te werken. Daarom moeten we mensen leren om de regie in handen te nemen zodat ze de ruimte krijgen om boven water te komen en houvast te vinden."

Wat zijn jouw dromen voor de sector onderwijs?

Yves Demaertelaere: "Mijn grootste droom is om blijvend maatschappelijk relevant en zinvol te zijn in de complexe samenleving. Om met mijn sector te zorgen dat mensen een zinvolle bijdrage kunnen blijven leveren aan de maatschappij én aan zichzelf. Ook mentaal goed in je vel zitten is belangrijk. Ik droom dat in de toekomst onze leerkrachten en directies met goesting blijven werken. We moeten zorgen dat ze daar de tools, de ruimte en de waardering voor krijgen. We moeten hen niet enkel verantwoordelijkheid géven,

SINT-PAULUS DE WONDERBOOM | GENT

LOOKING BACK 2010-2020

nesten Onze school werd de afgelopen jaren volledig gereorganiseerd. Centraal daarin stond het doel om de bestaande breuklijnen tussen kinderdagverblijf, kleuterklas en lagere school weg te werken. Om te beginnen werd een kinderdagverblijf opgericht dat volledig in de school geïntegreerd is. Zo kunnen we voor de allerkleinsten zorgen voor een warme overgang van de crèche naar de kleuterklas. Daarnaast werd het klassieke klassensysteem vervangen door een werking in 'nesten'. Doordat kinderen van verschillende leeftijden samen zitten in zo'n nest, kunnen ze meer op hun eigen tempo leren en kunnen we ook hier de overgang van de 3de kleuterklas naar het 1ste leerjaar verzachten.

LOOKING FORWARD 2020-2030

tienerschool Onze werking waarbij de breuklijnen tussen kinderdagverblijf, kleuterklas en lager onderwijs zijn weggevallen, is uniek in België. We zijn er rotsvast van overtuigd dat dit de ontwikkeling van onze kinderen ten goede komt en hopen dat we de komende jaren anderen kunnen inspireren om dezelfde weg op te gaan. Voor onze eigen school is het onze droom om ook de overgang van het 6de leerjaar naar het secundair onderwijs gemakkelijker te maken. We willen ook deze breuklijn doen verdwijnen door de oprichting van een tienerschool. Kinderen kunnen dan bij ons terecht tot ze 14 jaar zijn.

EMMAÜS | AALTER

LOOKING BACK 2010-2020

klasdoorbrekende projecten De voorbije 10 schooljaren zijn we erin geslaagd een school te bouwen waar alle leerlingen elk met hun talent school lopen. We hebben de schotten tussen aso, bso, tso, OKAN en buso weggewerkt. Klasdoorbrekende projecten brengen deze leerlingen met elkaar in contact zodat elke leerling zich evenwaardig en gewaardeerd voelt.

LOOKING FORWARD 2020-2030

leren met goesting Wij dromen dat onze school nog meer een ontmoetingsplaats kan worden waar jong en oud elkaar kan ontmoeten om te leren. We dromen ervan los te komen van het traditioneel tijds- en plaatsgebonden onderwijs om zo de jongeren nog beter voor te bereiden op levenslang leren met goesting.

maar ze moeten ook de mogelijkheid krijgen om verantwoordelijkheid te némen. Mensen willen verbonden zijn met een groter geheel en willen daar een bijdrage aan kunnen leveren. Het is de rol van een organisatie als Broeders van Liefde om die maatschappelijke relevantie te blijven benoemen. We moeten de mensen blijven sturen, maar niet door ze een handleiding te geven over hoe ze een schip moeten bouwen. We moeten ze leiden naar de zee en ze tonen wat die omgeving met hen kan doen.

Wat zijn de grootste veranderingen die de coronacrisis heeft teweeg gebracht in het onderwijs?

Yves Demaertelaere: "Corona heeft problemen die er al waren uitvergroot. Ook voor corona waren er kinderen en jongeren die weliswaar naar school gingen, maar mentaal niet echt aanwezig waren. Ze waren niet mee, kregen thuis niet voldoende ondersteuning om te studeren, hadden geen relatie met de leerkracht… Door corona kwamen deze kinderen en jongeren nog eens voltijds thuis te zitten en logden ze vaak ook digitaal niet meer in. Daarmee werd een bestaand probleem plots meer zichtbaar. En daarom komen we in deze pandemie tot de oude reflex dat scholen moeten openblijven. Zo zie ik het niet. Terugkeren naar het oude normaal met klassikaal onderwijs in vakken, een vorm van onderwijsstandaardisatie, lijkt me met de groter wordende diversiteit geen optie. Wat we wél moeten doen is het onderwijs heruitvinden. We moeten het leerrecht garanderen, houvast bieden. Leren doen we niet meer alleen van 9 to 5. Leren doen we dag in, dag uit voor de rest van ons leven."

Moeten we ons onderwijs dan op een andere manier gaan organiseren?

Yves Demaertelaere: "De mens heeft altijd zelf systemen en organisaties gemaakt. We stellen ons daar vaak geen vragen meer bij. De kans is nochtans groot dat in die systemen wel een weeffout zit. Ik ben van mening dat we het systeem gebouwd hebben en het dus ook kunnen verbouwen. De coronacrisis heeft bepaalde weeffouten in ons systeem blootgelegd en kan daardoor een omwenteling in ons onderwijssysteem in gang steken.
Ik hoop dat we de komende 10 jaar naar een meer hybride vorm van onderwijs zullen evolueren. Leerlingen zullen dan nog steeds naar school komen, maar ze zullen ook thuis studeren. Ook leerkrachten zullen in de toekomst nog van thuis les kunnen geven en hun leerlingen opvolgen. Leerkrachten zullen er in de klas bovendien niet meer alleen voor staan. Een school zal bestaan uit multidisciplinaire teams van leerkrachten die de verantwoordelijkheid opnemen voor een community van leerlingen over de leerjaren (en vakken) heen. Wanneer

DE CORONACRISIS HEEFT BEPAALDE WEEFFOUTEN IN ONS SYSTEEM BLOOTGELEGD EN KAN DAARDOOR EEN OMWENTELING IN ONS ONDERWIJSSYSTEEM IN GANG STEKEN

we ons onderwijs op die manier kunnen organiseren, zie ik meer kansen ontstaan voor leerkrachten om een meer duurzame relatie aan te gaan met hun leerlingen en meer met hen in verbinding te staan. Maar tegelijk ook om de ruimte te nemen om als team meer zelf te kunnen regelen en beslissen."

En dat geeft leerkrachten ook de kans om meer in te spelen op de verschillen tussen leerlingen?

Yves Demaertelaere: "Inderdaad! Vandaag is het heel moeilijk om rekening te houden met de diversiteit in een klas. In het klassieke denken staat de leerkracht voor de klas om zijn les te geven, de leerling studeert en de hele klas zal op een afgesproken moment een toets afleggen. Ondertussen start de leerkracht al met het volgende hoofdstuk en als leerling moet je maar zorgen dat je mee bent. De feedback van de toets komt dan wanneer we al volop in het volgende deel zitten. Weeffouten in het systeem zoals deze worden dan bijvoorbeeld opgevangen door bijlessen. Maar dat volstaat voor mij niet als oplossing. Ik zie wel toekomst in wat men ook wel eens de 'gamification' van het onderwijs noemt. In dat systeem kan een leerling pas naar het volgende 'level' als hij het huidige level bereikt heeft en kent. Waarom moet een leerkracht blijven lesgeven voor het gemiddelde van de klas als de technologie zodanig evolueert dat we die kunnen inzetten als alternatieve en ondersteunende leerstrategie?"

Om af te sluiten: wat wil je voor jezelf bereiken tegen 2030?

Yves Demaertelaere: "Ik hoop dat ik tegen 2030 op z'n minst de directies en de leerkrachten heb kunnen inspireren en dat ik een zinvolle bijdrage heb geleverd. Ik wil iedereen aanmoedigen om op grote schaal te denken en op kleine schaal te organiseren. Mensen moeten niet alleen doen wat anderen in de oude structuur hebben bedacht, maar zelf de regie in handen nemen. Iedereen moet meer een doenker worden – een doener en denker."

INTERNAAT SINT-LAURENS | WACHTEBEKE

LOOKING BACK 2010-2020

groen De afgelopen jaren zijn we erin geslaagd onze infrastructuur sterk te verbeteren. Door een reeks verbouwingen heeft het gebouw nu een meer hedendaags uitzicht en hebben de kinderen moderne en leuke kamers. En wat ook fijn is: ze hebben nu elk hun eigen kamer, dat is iets wat voor de verbouwing niet altijd lukte. We hechten als internaat ook belang aan een groene en duurzame omgeving voor onze kinderen. We zijn dan ook trots dat de betonnen vlakte plaats ruimde voor een speelruimte met veel groen en aandacht voor waterinfiltratie in de grond en dat we samen met de secundaire school zonnepanelen op het dak konden plaatsen.

LOOKING FORWARD 2020-2030

zorg De zorg voor de kinderen staat bij ons centraal. Naar de toekomst toe hopen we de werking die we nu hebben te kunnen behouden, maar met meer personeelsomkadering zodat we onze kinderen nog meer zorg kunnen bieden. Niet in de vorm van meer studiebegeleiding, maar voor persoonlijke aandacht.

SCHOLENGEMEENSCHAP LAND VAN RHODE | MERELBEKE-GENT

LOOKING BACK 2010-2020

infrastructuur Onze scholengemeenschap heeft de afgelopen jaren hard geïnvesteerd in de renovatie en vernieuwing van de schoolgebouwen. Centraal daarin stond het doel om de bestaande infrastructuur in al onze basisscholen te laten aansluiten op de hedendaagse noden. Tot op vandaag lopen er bouwprojecten om dit doel te bereiken.

LOOKING FORWARD 2020-2030

slim organiseren Onze organisatie integreert in de organisatie Broeders van Liefde. We dromen ervan om de stap te zetten om onze scholen slim te organiseren. Scholen waar kinderen, jong en oud, elkaar mogen prikkelen, uitdagen en van elkaar mogen leren. Levenslang leren met goesting.

Over goede wijn, samenwerken en vertrouwen in de nieuwe generatie

SECTOR WELZIJN IN 2030

“We streven naar een meer inclusieve maatschappij”

__NICOLAS VANDEWEERD (BESTUURDER SECTOR WELZIJN)

BuSO KIWOLUWE // SINT-LAMBRECHTS-WOLUWE

Muziekleerkracht Geert Maeckelbergh leert enkele leerlingen met autisme het nummer ‘Man on the Moon’ van R.E.M. aan. Dirk is blind en vindt via zijn beperking makkelijk aansluiting bij de leerlingen. “Ze weten dat ze zichzelf mogen zijn, waardoor ik vaak een goede band krijg met hen.”

IK DROOM VAN EEN MAATSCHAPPIJ WAARIN MENSEN GEWOON MENS KUNNEN ZIJN

Hokjesdenken is niet aan Nicolas Vandeweerd besteed. Hij is sectorverantwoordelijke voor welzijn en buitengewoon onderwijs, maar willen we in 2030 verder staan dan vandaag, dan gaan we volgens hem vooral moeten samenwerken. Welzijn, onderwijs en geestelijke gezondheidszorg zullen meer verbindingen moeten leggen. De organisatie Broeders van Liefde moet zijn rol opnemen in de maatschappij, samen met andere middenveldorganisaties én de overheid. De uitdagingen zijn groot. Maar Nicolas heeft het volste vertrouwen in de mens en in de generatie jongeren die al staat te trappelen om aan hun professionele leven te beginnen.

"Ik zie heel wat veranderingen in de maatschappij die grote uitdagingen met zich mee brengen. De meeste van deze veranderingen hebben niet enkel impact op de sector welzijn, maar op alle sectoren", zegt Nicolas, waarmee hij meteen de toon van het gesprek zet. Hij heeft een hart voor zijn sector, maar vindt het belangrijk om het grotere geheel daarbij niet uit het oog te verliezen. "De klimaatverandering, de toenemende diversiteit, de vraag om meer in dialoog te gaan, uitdagingen zoals eenzaamheid en kansarmoede, de specifieke en soms moeilijke context van eenoudergezinnen... Dat zijn de grote uitdagingen die op alle sectoren afkomen en die we samen moeten aanpakken."

Stel dat je voor jouw sector een onbeperkt budget zou krijgen de komende 10 jaar. Hoe zou je dat inzetten?

Nicolas Vandeweerd: "Ik zou het jammer vinden om mijn onbeperkt budget enkel te gebruiken voor die ene sector. De opdeling in sectoren zie ik als een noodzakelijk kwaad: mensen met een bepaalde zorgvraag onderverdelen in bepaalde vakjes, helpt ons om hen te helpen. Maar tegelijk ben ik niet zo te vinden voor deze manier van werken. Zou het met een onbeperkt budget nog wel echt nodig zijn om mensen onder te verdelen in vakjes? Moeten we niet juist met dat budget alle mensen, wie ze ook zijn en met welke problemen ze ook kampen, proberen te helpen? We moeten streven naar een meer inclusieve maatschappij waarin we mensen gewoon mens laten zijn."

Dat kinkt mooi, maar hoe zou je dat in de praktijk aanpakken?

Nicolas Vandeweerd: "Om dat te verwezenlijken zouden we ons niet alleen moeten bezinnen over een algemene toegankelijkheid van zorg, maar ook over een algemene betaalbaarheid van die zorg. In een adem wil ik ook oproepen om te zoeken naar handvaten voor een menswaardig bestaan voor iedereen. Niet als liefdadigheid, want dit plaatst mensen niet in hun sterkte, maar omdat we ervan overtuigd zijn dat elke mens, wie hij ook is en wat zijn talent ook is, het waard is om zich te ontplooien. Maar ook omdat we geloven dat dit ons allemaal ten goede komt. Vandaar dus de vraag of we de moed hebben om na te denken hoe we dit kunnen realiseren. Durven we out of the box te denken? Kunnen we hier samen over reflecteren en ook stappen zetten?"

> **WE MOETEN ONS NIET ALLEEN BEZINNEN OVER EEN ALGEMENE TOEGANKELIJKHEID VAN ZORG, MAAR OOK OVER EEN ALGEMENE BETAALBAARHEID VAN DIE ZORG.**

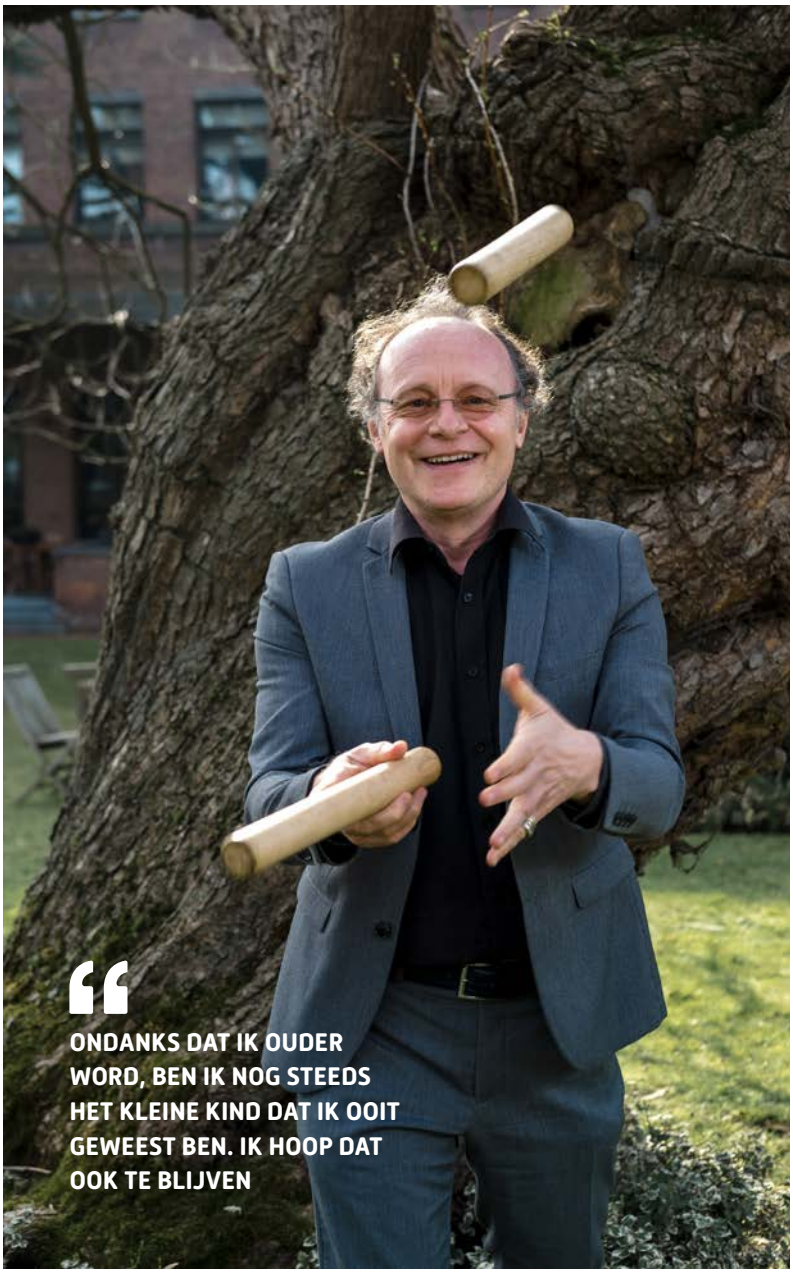

Heb je bepaalde minimumdoelen voor de komende 10 jaar?
Nicolas Vandeweerd: "Binnen de sector welzijn wil ik dat de wachtlijsten worden opgeheven. Daar moet de overheid echt werk van maken. Kinderen moeten sneller een diagnose krijgen zodat we sneller de juiste stappen kunnen nemen. Binnen onze eigen organisatie hoop ik dat we verder ons beleidsplan kunnen uitwerken. We willen meer inzetten op geïntegreerde samenwerkingen met buitengewoon onderwijs. We willen ook de link leggen naar andere sectoren, zoals gewoon onderwijs om zo meer inclusief

DE RADAR | TIENEN

LOOKING BACK 2010-2020

opstart Op 1 september 2019 startte onze ziekenhuisschool. Het was de eerste ziekenhuisschool (BuSO OV4 type 5) binnen de groep Broeders van Liefde, de eerste ziekenhuisschool met een vestiging in Limburg én de enige ziekenhuisschool die zich enkel richt op jongeren met een psychiatrische problematiek. Als ziekenhuisschool binnen de organisatie Broeders van Liefde zetten we sterk in op de samenwerking met onze psychiatrische ziekenhuizen. Multidisciplinair werken en onderwijs aanbieden op maat van de jongeren zijn onze pijlers.

LOOKING FORWARD 2020-2030

uitbreiding Wij dromen van een verdere uitbouw van de ziekenhuisschool in Asster. We willen de school uitbreiden met praktijklokalen om jongeren nog meer op maat te ondersteunen zodat we hen meer kunnen geven dan de algemene vakken. We dromen ook van een verdere uitbreiding van ziekenhuisschoolonderwijs binnen de provincie Limburg en in het bijzonder binnen het basisonderwijs.

KINDERDAGVERBLIJVEN

LOOKING BACK 2010-2020

méér dan opvang De voorbije jaren werd de infrastructuur van kinderdagverblijven het Zwalmnestje en Woluland vernieuwd waardoor we beter aan de nieuwe noden kunnen voldoen. Kinderopvang is al lang méér dan opvang, we vervullen ook een sociale en pedagogische functie. Op deze laatste functie werd de voorbije jaren sterk ingezet: het pedagogisch instrument MeMoQ (meten en monitoren van de pedagogische kwaliteit) werd geïntroduceerd en wordt samen met het ZiKo document (meten van het welbevinden en de betrokkenheid van de kinderen) gebruikt om de werking te evalueren en bij te sturen.

LOOKING FORWARD 2020-2030

professionalisering We willen de komende jaren de verdere professionalisering van de kinderopvang mee gestalte geven. Jonge kinderen hebben recht op een warme deskundige begeleiding. Daarnaast droomt Kindervreugd van een nieuwbouw die de praktische organisatie zou verbeteren. Samen met de kleuterschool verhuizen we naar het Persynplein en kunnen we samen verder werken aan een zachte, warme overgang van kinderdagverblijf naar kleuterschool.

onderwijs te realiseren en naar geestelijke gezondheidszorg, om meer tegemoet te kunnen komen aan de noden van mensen met een dubbele diagnose. Tot slot hoop ik dat we onszelf sterker kunnen maken in de regio's. We moeten onze schaalgrootte inzetten om de overkoepelende secundaire processen te organiseren, maar binnen de concrete werking moet het huiselijke, het kleinschalige primeren. Ik hoop dat we binnen regio's zoveel mogelijk de handen in elkaar slaan om meer in te spelen op de vraag van mensen. Voor onze cliënten hoop ik dat zij omwille van hun anders zijn in de toekomst steeds minder gestigmatiseerd zullen worden. Gelukkig zie ik tegenwoordig al heel wat bewegingen ontstaan in die richting."

Hoe denk je dat het er voor de organisatie zal uitzien het komende decennium?

Nicolas Vandeweerd: "Ik verwacht dat we als organisatie gaan moeten nadenken over hoe wij ons verhouden tegenover grotere maatschappelijke problemen. Hoe gaan wij als organisatie omgaan met de uitdagingen die we in Vlaanderen en de rest van de wereld tegenkomen? Hoe koppelen we dat aan onze roots? Als wij als organisatie kiezen om meer mensgericht te zijn en in te staan voor mensen die noden hebben, helpen wij mee bouwen aan de toekomst. Ik zie hoopvolle signalen bij jongeren. Velen gaan een alternatief economisch systeem ontwikkelen zoals autodeelsystemen. Jongeren hoeven niet zoveel meer te verdienen, ze gaan voor kwaliteit van leven. Ik hoop dat die tendens zich voortzet zodat we een warmere maatschappij worden."

Wat zijn de grootste veranderingen die de coronacrisis heeft teweeggebracht?

Nicolas Vandeweerd: "De coronacrisis toont hoe flexibel we zijn. Zoomsessies lopen nu heel vlot. Als er geen coronacrisis was geweest,

BINNEN DE SECTOR WELZIJN WIL IK DAT DE WACHTLIJSTEN WORDEN OPGEHEVEN. DAAR MOET DE OVERHEID ECHT WERK VAN MAKEN

zou het lang geduurd hebben voor die manier van werken volledig geïntegreerd was. Maar alles heeft zijn positieve en negatieve kanten. Lang geleden, toen ik nog geen gsm of computer had, was het leven rustiger. Als er in de ochtend geen brieven waren toegekomen, zou dat voor de rest van de dag zo blijven. Nu krijg ik de hele dag door mails en ben ik ook de hele dag bezig met die mails zo snel mogelijk te beantwoorden. Ik vrees dat het met Zoom ook zo zal zijn. Die drang om onmiddellijk te reageren wordt nog groter. Verwerkingstijd tussen vergaderingen is er niet meer. We staan daar te weinig bij stil en dat vind ik een zorgwekkende evolutie. Daarnaast heeft de coronacrisis het voor veel kwetsbare personen nog zwaarder gemaakt. We mogen hen niet loslaten, niet nu en niet later."

Om af te sluiten: wat wil je voor jezelf bereiken tegen 2030?

Nicolas Vandeweerd: "Als persoon zou ik mij meer willen toeleggen op kunst, tekenen, lezen, meer tijd maken voor mijn kinderen en kleinkinderen, lekker koken en goede wijn. Ik wil aandacht besteden aan mijn fysiek welzijn, want een gezonde geest en een gezond lichaam zijn een belangrijke combinatie. In mijn persoonlijke relaties met mensen wil ik meer streven naar diepgang. Ondanks dat ik ouder word, ben ik nog steeds het kleine kind dat ik ooit geweest ben. Ik hoop dat ook te blijven.

KOC SINT-GREGORIUS | GENTBRUGGE

LOOKING BACK 2010-2020

maximale zelfstandigheid Sinds 2018 draagt OC De Beweging de baseline 'Ondersteunen – Verbinden – Versterken'. We ondersteunen 24/24, 7/7 de cliënten en hun netwerk handicapspecifiek maar ook in het waarmaken van hun dromen tot zelfregie. Onze cliënten droomden van een eigen voordeur, een eigen badkamer, een eigen keuken... Kortom, van maximale zelfstandigheid met ondersteuning waar nodig. Om dit waar te maken, werden veel plannen gemaakt en werden er samenwerkingen opgezet met de gemeente Oosterzele en de sociale huisvestingsmaatschappij Denderstreek. De bouw van 46 appartementen kan daardoor van start gaan in het najaar van 2021.

LOOKING FORWARD 2020-2030

gemeenschappelijk zorgmodel De komende 10 jaar willen we met KOC Sint-Gregorius onze kinderen en jongeren nog meer ondersteunen in de overgang naar de volwassenenwereld. Dit willen we doen door een vernieuwend gemeenschappelijk zorgmodel. Centraal daarin staan de pedagogische visie, dienstverlening naar complexe klanten, dagbesteding op en buiten campus, aangepast opnamebeleid en doelgroepenbeleid, een optimaal organisatiemodel/bezettingsplan, gemeenschappelijke therapiewerking, een gedragen ges+werking, gemeenschappelijke agressieaanpak en -preventie en studiowerking.

OC HUIZE TERLOO | BELLINGEN

LOOKING BACK 2010-2020

evolutie naar multifunctioneel centrum De afgelopen 10 jaar evolueerden we van een zuiver orthopedagogisch centrum waar residentiële opvang onze hoofdopdracht was naar een multifunctioneel centrum met een breed gamma aan ondersteuningsvormen (mobiel, dagopvang, dagbesteding, ambulant, rechtstreeks toegankelijke hulp, niet-rechtstreeks toegankelijke hulp, crisis- en time out plaatsen, voltijdse en deeltijdse opvang). We werden er ons ook meer en meer van bewust dat dit samenging met investeren in een modern medewerkersbeleid en een aangepaste infrastructuur. Vorming in omgaan met complexe problematieken en in dienend leidinggeven, evenwicht tussen werk en privé en respectvolle communicatie staan ondertussen bovenaan de agenda en zullen daar ook in de toekomst blijven.

LOOKING FORWARD 2020-2030

circle of courage In 2021 zullen we een bijkomende grote stap vooruit kunnen maken naar een aangepaste structuur met de start van de nieuwbouw. Dit zal de eerstkomende jaren een grote impact hebben op de praktische dagdagelijkse werking. Daarnaast willen we ons de volgende jaren ook blijven richten op een methodisch onderbouwde begeleiding van de jongeren die bij ons een hulpvraag stellen en hun context.
De 'Circle of courage' blijft ons kompas.

Over digitalisering, diversiteit en healing environments

DE SECTOR ZORG IN 2030

“We hebben een masterplan GGZ nodig”

__STEFAN VAN SEVECOTTE (SECTORVERANTWOORDELIJKE ZORG)

ZORGGROEP ALEXIANEN // TIENEN

Dr. Anneke Govaerts is neuroloog en werkt nauw samen met de psychiaters. Anneke behandelt veel patiënten met hoofdpijn en probeert te achterhalen of er een fysieke neurologische aandoening aan de grondslag ligt of dat er een psychische oorzaak is.

ER ZAL DE KOMENDE TIEN JAAR ONGETWIJFELD VEEL VERANDEREN, MAAR BROEDERS VAN LIEFDE ZAL ALTIJD BLIJVEN VECHTEN VOOR DE MEEST KWETSBARE MENSEN

2020 startte met een crisis van formaat. Waar bij aanvang van de coronacrisis nog weinig oog was voor geestelijke gezondheid, veranderde dat naarmate de crisis langer aansleepte. Er ontstond een momentum waarin geestelijke gezondheid meer dan ooit in de kijker kwam. Over de noodzaak aan goede geestelijke gezondheidszorg voor iedereen lijkt niemand nog te twijfelen. Stefan van Sevecotte, sectorverantwoordelijke voor geestelijke gezondheidszorg, hoopt dat dit het startpunt is van een decennium met meer aandacht én middelen voor geestelijke gezondheidszorg.

"Volgens de Wereldgezondheidsorganisatie zijn mentale gezondheidsproblemen, na cardiovasculaire aandoeningen, de grootste verantwoordelijken voor het verlies aan kwaliteitsvolle levensjaren. Dit betekent ook dat geestelijke gezondheidsproblemen heel veel ziektedagen genereren. Veel meer dan bijvoorbeeld rugproblemen, artritis of reuma." Stefan schetst ons aan het begin van het interview een weinig rooskleurig beeld van de huidige situatie. "Het is mijn droom dat we er binnen tien jaar met z'n allen mentaal een pak beter voor staan. Helaas zijn er praktische bezwaren tussen de dromen en de realiteit. Zo blijft het stigma op geestelijke gezondheid een belangrijke hindernis. En uiteraard moet er ook budget zijn. Momenteel gaat in België slechts 6% van het budget voor gezondheid naar geestelijke gezondheidszorg. In vergelijking met andere Europese landen is dat bijzonder laag."

Moest je een onbeperkt budget hebben, wat zou jij in jouw sector in 2030 graag verwezenlijkt zien?

Stefan Van Sevecotte: "Ik zou inzetten op een performante IT die ons administratief en logistiek ont-zorgt zodat we meer op onze kerntaak kunnen focussen. Ook zou ik zorgen dat onze infrastructuur wordt gemoderniseerd zodat we meer verbinding met de stad kunnen leggen. Oude campussen en gebouwen moderniseren kost immers handenvol geld. Ik zou onze crisiszorg beter omkaderen zodat we op een nog veiligere manier kunnen werken dan vandaag, met een-op-een begeleiding van de patiënt. Vandaag lukt dat niet op elke afdeling. Niet enkel voor de patiënt is dit beter, maar ook voor onze medewerkers. Tot slot zou ik meer middelen inzetten op wetenschappelijk onderzoek om onze klinische praktijk verder te ondersteunen en onze behandelingen en diagnoses nog te verbeteren."

Wat zijn de belangrijkste evoluties die jij het voorbije decennium zag?

Stefan Van Sevecotte: "Bovenaan staat de digitale evolutie. Ik verwacht dat de digitale tools die vandaag misschien nog in een ontwikkelingsfase zitten, beschikbaar zullen worden voor alle patiënten en hulpverleners. Patiënten en bewoners zullen via digitale tools hun eigen behandelplan mee kunnen invullen en inkijken. De zorg zal ondersteund worden door apps waar je informatie kan vinden, contact kan leggen met je therapeut of psychiater of data kan uitwisselen. Informatie zal ook beschikbaar worden voor familie, in de mate dat de patiënt daarmee akkoord gaat.

De trend naar digitalisering zal er ook voor zorgen dat een aantal logistieke, ondersteunende en administratieve processen meer en meer geautomatiseerd zullen worden. Op deze manier maken we tijd en handen vrij om meer met mensen bezig te zijn en te werken aan de zorgrelatie. Een tweede belangrijke evolutie is de verschuiving in onze populatie. Onze samenleving wordt meer divers, zo ook onze medewerkers en cliënten. We gaan onze werking daar op moeten afstemmen. Er is ook meer sprake van verstedelijking. Wij beschikken over ontzettend mooie campussen die vaak in of dichtbij de stad gelegen zijn. Die campussen zijn unieke stilteplekken in de stad. We moeten ze koesteren en ons afvragen hoe ze nog meer *healing environments* kunnen worden. Indien het kan, waarom onze campussen niet openstellen voor de stad? Misschien kan dat de mentale gezondheid van de bewoners van

ZORGGROEP MULTIVERSUM | BOECHOUT-MORTSEL

LOOKING BACK 2010-2020

één hechte familie We hebben de afgelopen 10 jaar diverse organisaties gefusioneerd tot één hechte familie: Zorggroep Multiversum. We investeerden ook in de uitbouw van nieuwe zorgvormen: ambulante poliklinische zorg, mobiele (crisis) teams, bemoeizorgteams, High Intensive Care en doelgroep-specifieke woonvormen.

LOOKING FORWARD 2020-2030

collaborative care Wij pleiten voor geïntegreerde zorg via 'collaborative care', een aanpak gericht op optimale samenwerking tussen de huisarts, de psychiater en een begeleider/casemanager. Samen realiseren we gepersonaliseerde zorgtrajecten op basis van de individuele zorgnoden van cliënten. Betaalbare ambulante zorg is sterk toegenomen zodat een ziekenhuisbed enkel nog voor crisisopvang wordt ingezet. Deze samenwerking wordt verder gefaciliteerd door digitalisatie, die blended care mogelijk maakt en advies geeft over de te volgen stappen. Behandeling van "mental illness" maakt steeds meer plaats voor preventie ("mental health") en vroegdetectie.

ALEXIANEN ZORGGROEP | TIENEN

LOOKING BACK 2010-2020

in beweging Het voorbije decennium kenmerkt zich door groei, differentiatie, vermaatschappelijking, netwerking, intersectorale samenwerking en kwaliteitsborging. Onze ouderenzorg werd uitgebouwd, met WZC Huize Nazareth en WZC Passionisten en drie lokale dienstencentra, en binnen de GGZ breidde ons aanbod uit met het psychosociaal centrum in Leuven, het supportteam voor de eerstelijnszorg en verschillende mobiele (crisis) teams. De organisatie zette sterk in op netwerkvorming. Dit leidde onder meer tot een intersectorale samenwerking via chronic care. In 2015 behaalde de psychiatrische kliniek als eerste Vlaamse GGZ-voorziening een NIAZ-Q-mentum-accreditatie.

LOOKING FORWARD 2020-2030

gedeelde zorg in een gepast kader Sensibilisering, interdisciplinariteit, herstelgericht werken... maken de GGZ toegankelijker en geven het een plek in de samenleving. Die samenleving nu meer plek geven in de GGZ, door familieleden, ervaringsdeskundigen, vrijwilligers... te betrekken, opent perspectief op duurzaam herstel. Ook in de ouderenzorg is dat het geval: samenwerking met anderen vormt een wezenlijke aanvulling op de professionele zorg. Die professionele én gedeelde zorg willen wij bieden in een aangename verblijf- en wooncontext met voldoende openheid naar en betrokkenheid van de ruimere gemeenschap. De architectuur van onze zorgomgeving, meer bepaald de nieuw- en verbouwprojecten, toetsen we aan dit perspectief.

de stad ten goede komen...
Daarnaast evolueren we naar een samenleving die alsmaar individueler wordt en meritocratie hoog in het vaandel draagt. Je bent zelf verantwoordelijk voor wie of wat je vandaag bent. Als je succesvol bent, ben je goed bezig. Als het niet zo goed lukt, ligt dat aan jou. Een verslaving wordt dan vaak gezien als je eigen schuld. Niets is minder waar. Er zijn echt mensen die met minder kansen geboren worden. De komende tien jaar zullen wij met Broeders van Liefde blijven kiezen voor die meest kwetsbare mensen. Zij zijn vaak niet mondig en wij moeten als organisatie voor hen opkomen.
Ten slotte is netwerken ook een stuk belangrijker geworden. Je bent geen geïsoleerde zorgpartner meer, maar werkt samen met andere spelers rond de patiënt. We evolueren naar een geïntegreerde zorg. Als Broeders van Liefde willen wij gekend staan als een betrouwbare netwerkpartner: iemand waarmee je afspraken kan maken, waar je op kan vertrouwen en waar je graag mee samenwerkt."

Wat zijn de evoluties die je ziet of hoopt te zien voor de zorg zelf?
Stefan Van Sevecotte: "Ik verwacht dat de zorg laagdrempeliger wordt. Mijn droom, hoop en verwachting is dat we geen psychiatrisch ziekenhuis meer zijn, maar een multifunctioneel psychiatrisch centrum met een divers aanbod van ambulante, mobiele en indien nodig residentiële zorg. Dat wij gericht kunnen interveniëren en een goede verbinding hebben met de eerste lijn en buurtgerichte zorg. Ook onze ouderenzorg mag zich niet beperken tot een verblijf in een woonzorgcentrum. Door een goede connectie met de huisartsen, thuisverpleging... en via nieuwe zorgvormen willen we onze ouderen ondersteunen en ze toch zo lang als mogelijk in hun vertrouwde omgeving laten wonen."

Wat zijn de grootste veranderingen voor jouw sector geweest de voorbije 10 jaar?
Stefan Van Sevecotte: "Ongetwijfeld de vermaatschappelijking en de herstelbeweging. De vermaatschappelijking is het besef dat we de patiënt zo lang mogelijk thuis willen laten en die daar enkel weghalen als het niet anders kan. Wij gaan naar de patiënt en proberen die zorg te brengen in zijn of haar thuisomgeving. De herstelgedachte is het idee dat we niet langer alle ziektebeelden zullen proberen te genezen, want dat lukt niet altijd. Wel kan de patiënt leren

MIJN DROOM, HOOP EN VERWACHTING IS DAT WE GEEN PSYCHIATRISCH ZIEKENHUIS MEER ZIJN, MAAR EEN MULTIFUNCTIONEEL PSYCHIATRISCH CENTRUM MET EEN DIVERS AANBOD VAN AMBULANTE, MOBIELE EN INDIEN NODIG RESIDENTIËLE ZORG.

leven met zijn ziekte en de regie over zijn leven terugnemen. Hij kan zo opnieuw een volwaardige burger zijn voor de samenleving. Waar we de afgelopen tien jaar ook sterk op ingezet hebben is gebruikersparticipatie. We betrekken meer dan vroeger de patiënt bij zijn behandeling en bij de doelen ervan."

Heeft de coronacrisis een groter draagvlak gecreëerd voor de geestelijke gezondheidszorg?

Stefan Van Sevecotte: "Er is duidelijk een momentum. Dat heeft ervoor gezorgd dat de overheid 200 miljoen extra gaat investeren in geestelijke gezondheidszorg. Deze zal voornamelijk gaan naar ambulante geestelijke gezondheidszorg en is vooral gericht op jongeren. Onderzoek toont aan dat in België psychische kwetsbaarheid zich vaak al op jonge leeftijd manifesteert, maar dat het gemiddeld tien jaar duurt vooraleer die persoon de stap zet naar professionele hulpverlening. Ik geloof dus dat het belangrijk is om mentale gezondheidsproblemen al op jonge leeftijd bespreekbaar te maken. Toch blijft het een fragmentaire oplossing. Men zou een masterplan voor de geestelijke gezondheidszorg moeten hebben. We moeten inzetten op betere crisiszorg, meer intensieve begeleiding, op onderzoek, vervolgzorg… Op vele vlakken is er nog heel wat werk aan de winkel. Men maakt nu slechts budget vrij voor een fragment van het spectrum. Het is natuurlijk beter dan niets, maar er moet een langetermijnoplossing komen."

Tot slot nog een persoonlijke vraag. Hoe hoop jij als persoon nog te groeien de komende tien jaar?

Stefan Van Sevecotte: "Het werk dat ik hier doe, bestaat uiteindelijk maar uit kleine dingen. Ik zie andere mensen in onze organisatie veel grotere zaken verwezenlijken. Je moet maar eens in een afdeling gaan staan met een patiënt in crisis, of een opvoeder zijn in een van onze afdelingen. Maar ik geloof wel dat als we al die kleine dingen afstemmen op elkaar, we na tien jaar wel een berg kunnen verzetten. Zolang we zaken in beweging brengen, groeien we. Dat hoop ik dan ook te blijven doen."

PC ARIADNE | LEDE

LOOKING BACK 2010-2020

netwerk Onze grootste verwezenlijking van de afgelopen 10 jaar is de actieve participatie van onze voorziening aan de oprichting en de verdere uitbouw van het netwerk geestelijke gezondheidszorg Aalst, Dendermonde, Sint-Niklaas (GG ADS) waarbij de focus ligt op vermaatschappelijking van de zorg, de uitbouw van eerstelijnspsychologische zorg, de oprichting van de Herstelacademie en de oprichting van een Intensieve Dienst. Eind 2020 behaalden we ook met brio de Qualicor accreditering. Onze medewerkers mogen fier zijn op de succesvolle realisatie van de vele projecten waar zij deel van uitmaken.

LOOKING FORWARD 2020-2030

collaborative care We dromen van een ziekenhuis dat zich de komende jaren verder weet te onderscheiden door zijn professionele dienstverlening, het warme zorgaanbod, de uitgesproken aandacht voor patiëntenparticipatie en zijn mensgericht HR beleid.

PC SINT-AMANDUS | BEERNEM

LOOKING BACK 2010-2020

ervaring We hebben het afgelopen decennium sterk ingezet op herstelondersteunende zorg. Om die zorg verder te kunnen uitbouwen en versterken, was het een logische keuze om authentiek in te zetten op ervaringskennis en ervaringsdeskundigheid. Wij waren de eerste voorziening waarbij de QMentum Global normen van 'Qualicor Europe' – waarin participatie sterk is vervat – werden getoetst. Dat was een extra hefboom voor de erkenning, integratie en ontwikkeling van ervaringskennis.

LOOKING FORWARD 2020-2030

inspraak We dromen ervan om ervaringskennis en -deskundigheid de komende jaren overal in het ziekenhuis te kunnen uitbouwen op een systematische manier waarbij patiënten en hun netwerk échte inspraak hebben en we, in verbondenheid, de autonomie van de patiënt kunnen versterken en kunnen inzetten op het persoonlijk en sociaal herstelproces. Daarnaast engageren we ons om als het echt moeilijk gaat de patiënt aangepaste hulp te bieden en familie/naasten nog meer te betrekken bij suïcidepreventie. We hebben ook de ambitie om open te communiceren met patiënten, familie/naasten over de kwaliteit van de zorg in het ziekenhuis.

ortho(ped)agogische zorg

WELZIJN - BUITENGEWOON ONDERWIJS

ORTHO-AGOGISCH CENTRUM CIRKANT // AARTRIJKE
ORTHOPEDAGOGISCH CENTRUM HUIZE TERLOO // BELLINGEN
CENTRE ORTHO-AGOGIQUE SAINT-LAMBERT // BONNEVILLE
- CENTRE SAINT-LAMBERT // BONNEVILLE
- ECOLE PROF. SEC. INFÉRIEURE ST-LAMBERT // BONNEVILLE

ORTHO(PED)-AGOGISCH CENTRUM CLARA FEY // BRECHT
- MFC CLARA FEY // BRECHT
- VZA CLARA FEY // BRECHT
- BUBAO SINT-RAFAËL // BRECHT
- BUBAO KRISTUS KONING // BRECHT
- BUSO KRISTUS KONING // BRECHT
- BUSO HET KOMPAS // BRECHT

KONINKLIJK ORTHOPEDAGOGISCH INSTITUUT WOLUWE // BRUSSEL
- MFC KONINKLIJK INSTITUUT WOLUWE // BRUSSEL
- BUBAO KONINKLIJK INSTITUUT WOLUWE // BRUSSEL
- BUSO KONINKLIJK INSTITUUT WOLUWE // BRUSSEL
- BUSO GANSPOEL // HULDENBERG

ORTHOPEDAGOGISCH CENTRUM STYRKA // GENT
- MFC STYRKA // GENT
- STYRKA LAGER ONDERWIJS // GENT
- STYRKA SECUNDAIR ONDERWIJS // GENT
- STYRKA SECUNDAIR ONDERWIJS@WATERKANT // GENT
- OOOC DE TWIJG // GENT

KONINKLIJK ORTHO(PED)AGOGISCH CENTRUM SINT-GREGORIUS // GENTBRUGGE
- MFC SINT-GREGORIUS // GENTBRUGGE
- VZA DE BEWEGING // GIJZENZELE
- BUBAO SINT-GREGORIUS // GENTBRUGGE
- BUSO SINT-GREGORIUS // GENTBRUGGE

ORTHO-AGOGISCH CENTRUM SINT-JAN DE DEO // HANDZAME
ORTHO-AGOGISCH CENTRUM HET ROERHUIS // LEUVEN
ORTHO(PED)AGOGISCH CENTRUM SINT-FERDINAND // LUMMEN
- MFC SINT-FERDINAND // LUMMEN
- VZA SINT-FERDINAND // LUMMEN
- BULO DE BLINKER // LUMMEN
- SECUNDAIRE SCHOLEN SINT-FERDINAND OV4/OV1 // LUMMEN
- SECUNDAIRE SCHOLEN SINT-FERDINAND OV3 // LUMMEN

ORTHO(PED)AGOGISCH CENTRUM SINT-IDESBALD
- MFC SINT-IDESBALD // ROESELARE
- VZA SINT-IDESBALD // ROESELARE
- BUBAO SINT-IDESBALD // ROESELARE
- BUSO SINT-IDESBALD // ROESELARE
- OOOC DE LUWTE // SLYPSKAPELLE

ORTHO-AGOGISCH CENTRUM EBERGISTE // VURSTE
BUBAO DE REGENBOOG // KESSEL
BUSO DE REGENBOOG // LIER
ZIEKENHUISSCHOOL DE RADAR // TIENEN
BUSO EMMAÜS // MACHELEN-ZULTE

KINDERDAGVERBLIJVEN

KINDERDAGVERBLIJF ZWALMNESTJE // BRAKEL
KINDERDAGVERBLIJF WOLULAND // BRUSSEL
KINDERDAGVERBLIJF KINDERVREUGD // WACHTEBEKE

gewoon onderwijs

CLUSTER AALTER

BAO EMMAÜS
BAO SINT-FRANCISCUS
BAO SINT-MEDARDUS
BAO SINT-PAULUS HANSBEKE
BAO SINT-VINCENTIUS
BAO SINT-GEROLF
BAO TABOR-SCHOLEN
SO EMMAÜS
BUSO EMMAÜS MACHELEN

CLUSTER BRAKEL/LIERDE

BAO SINT-AUGUSTINUS
KLEUTERSCHOOL VALKENBERG
BAO DE KEI
SO VISO COR MARIAE

CLUSTER GENT

BAO SINT-PAULUS DE WONDERBOOM
BAO SINT-PAULUS OTTERGEMSESTEENWEG
BAO SINT-PAULUS SMIDSESTRAAT
BAO SINT-PAULUS SINT-DENIJS-WESTREM
BAO SINT-PAULUS DRONGEN
BAO DON BOSCO BAARLE / DE BERENBOOT
BAO DE VUURTOREN
BAO MARIAVREUGDE
BAO DE GRAANKORREL
BAO SINT-GREGORIUSCOLLEGE
BAO PAUS JOHANNESCOLLEGE
BAO SINT-MICHIELSSCHOOL
BAO SINT-ELOOISCHOOL
SO SINT-PAULUS
SO VISITATIE
SO BENEDICTUSPOORT
SINT-PAULUSINTERNAAT

CLUSTER LEOPOLDSBURG/TESSENDERLO

BAO SINT-MICHIEL
SO SINT-MICHIEL
SO CAMPUS MAX STEM
SO CAMPUS MAX MIDDENSCHOOL
SO CAMPUS MAX COLLEGE

CLUSTER MERKSEM/SINT-JOB

BAO SINT-EDUARDUS
BAO MARIA MIDDELARES
SO SINT-EDUARDUSINSTITUUT

CLUSTER TURNHOUT

BAO SINT-VICTOR
SO SINT-VICTORINSTITUUT
SINT-VICTORINTERNAAT

CLUSTER ZELZATE/WACHTEBEKE

BAO SINT-LAURENS WACHTEBEKE / OVERSLAG
BAO SINT-LAURENS ASSENEDESTEENWEG
BAO SINT-LAURENS PATRONAGESTRAAT
SO SINT-LAURENSSCHOLEN SECUNDAIRE SCHOLEN
SINT-LAURENSINTERNAAT

zorgvoorzieningen

GEESTELIJKE GEZONDHEIDSZORG

PC SINT-AMANDUS // BEERNEM
ZORGGROEP SINT-KAMILLUS // BIERBEEK
ZORGGROEP MULTIVERSUM // BOECHOUT-MORTSEL
CP SAINT-MARTIN // DAVE
PC DR. GUISLAIN // GENT
CENTRA VOOR DRUGHULPVERLENING EN PREVENTIE
DE SLEUTEL // GENT, ANTWERPEN, MECHELEN, BRUGGE
PC SINT-ALEXIUS // GRIMBERGEN
PC ARIADNE // LEDE
CP SAINT-BERNARD // MANAGE
ALEXIANEN ZORGGROEP // TIENEN
PC SINT-JAN-BAPTIST // ZELZATE
PC ASSTER // SINT-TRUIDEN

WOON- EN ZORGSECTOR

WOON- EN ZORGCENTRUM MARIATROON // DENDERMONDE
WOON- EN ZORGCENTRUM ST.-ALEXIUS // TIENEN
WOON- EN ZORGCENTRUM HUIZE NAZARETH // TIENEN
WOON- EN ZORGCENTRUM PARK PASSIONISTEN // TIENEN
WOON- EN ZORGCENTRUM SINT-JAN // ZELZATE

sociale economie bedrijven

VZW DE ENTER // BRECHT
GROEP WEERWERK // GENT, ROESELARE & ANTWERPEN
GROEP DE WINNING // LUMMEN
VZW TWI // WOLUWE
VZW DEN DIEPEN BOOMGAARD // GRIMBERGEN

congregationele initiatieven

ARMOEDEBESTRIJDING

HUIZE TRIEST- GEMEENSCHAPSHUIS TABOR // GENT
LES SAUVERDIAS // JAMBES

VERSTILLING, VERDIEPING, VERBINDING

MENAS // SINT-MARIA-AALTER

INTERNATIONALE SAMENWERKING

VZW FRACARITA BELGIUM

kerncijfers

PER 31/12/2020

In totaal zorgen 15.596 medewerkers voor 34.569 cliënten

LEERLINGEN GEWOON BASISONDERWIJS // **11.721**
LEERLINGEN GEWOON SECUNDAIR ONDERWIJS // **7.761**
INTERNEN // **125**

BEWONERS/CLIËNTEN ORTHO(PED)AGOGISCHE CENTRA // **4.008**
LEERLINGEN BUITENGEWOON ONDERWIJS // **3.531**
PLAATSEN KINDERDAGVERBLIJVEN // **143**

BEDDEN/PLAATSEN PSYCHIATRISCHE CENTRA // **4.975**
BEDDEN WOON- EN ZORGSECTOR // **367**
BEGELEIDE PERSONEN DRUGHULPVERLENING
RESIDENTIEEL // **60**
AMBULANT // cijfers 2020 niet beschikbaar
PLAATSEN BESCHUT WONEN // **856**

DOELGROEPMEDEWERKERS SOCIALE ECONOMIE // **836**

PERSONEELSLEDEN GEWOON BASISONDERWIJS // **1.468**
PERSONEELSLEDEN GEWOON SECUNDAIR ONDERWIJS // **1.240**
PERSONEELSLEDEN INTERNATEN // **28**

PERSONEELSLEDEN ORTHO(PED)AGOGISCHE CENTRA // **3.200**
PERSONEELSLEDEN BUITENGEWOON ONDERWIJS // **2.125**
PERSONEELSLEDEN KINDERDAGVERBLIJVEN // **46**

PERSONEELSLEDEN PSYCHIATRISCHE CENTRA EN DRUGHULPVERLENING // **6.886**
PERSONEELSLEDEN WOON- EN ZORGSECTOR // **397**
PERSONEELSLEDEN BESCHUT WONEN // cijfers 2020 niet beschikbaar

OMKADERINGSMEDEWERKERS SOCIALE ECONOMIE // **206**

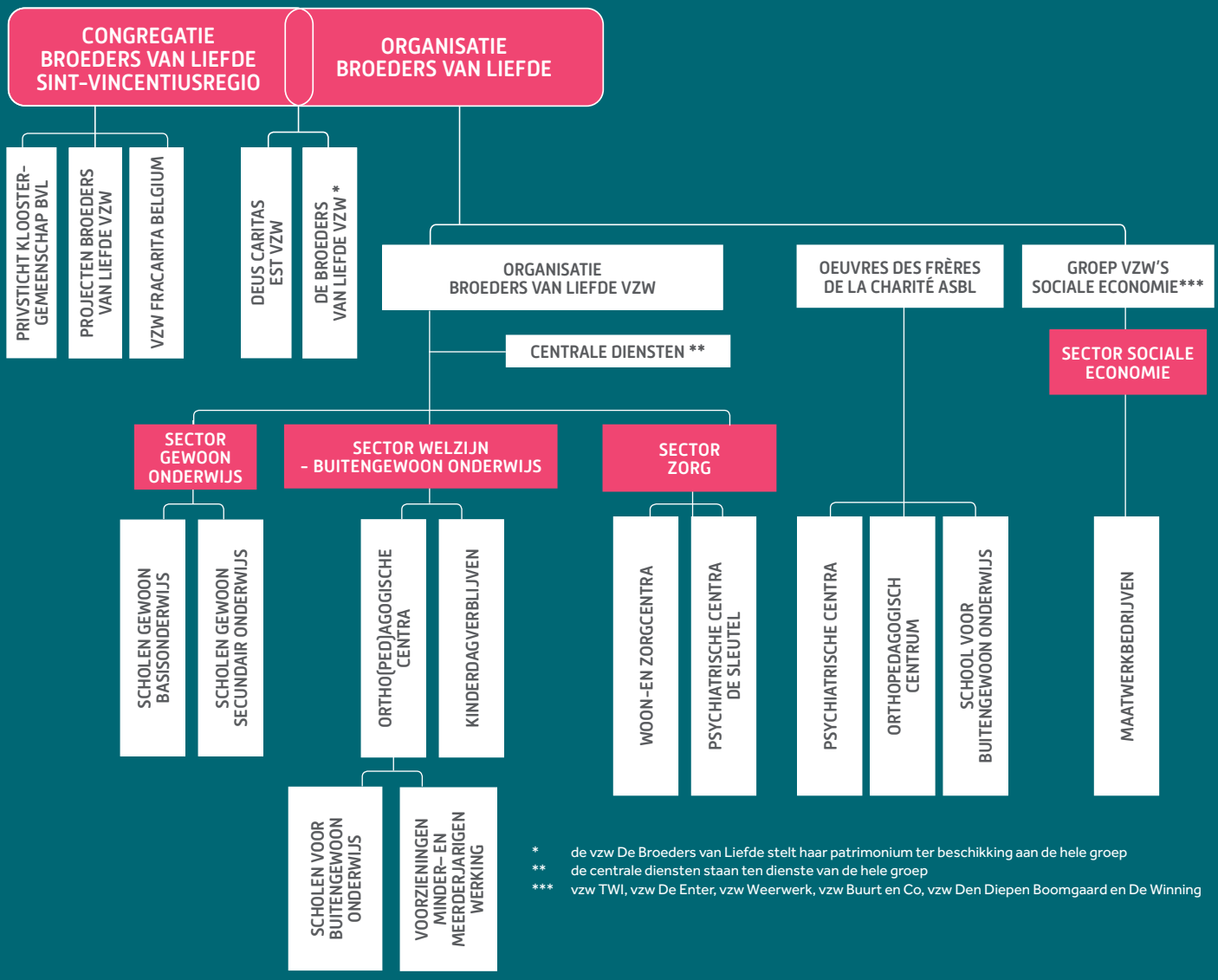

CONGREGATIE? ORGANISATIE? VOORZIENINGEN? SCHOLEN? BROEDERGEMEENSCHAP?

De structuur van de Groep Broeders van Liefde in België is het best te vergelijken met 'de familie' enerzijds en 'het bedrijf' anderzijds.
'Het bedrijf' is dan de organisatie. Dat lokaliseert zich enkel in België en staat in voor de uitbating en het beheer van de initiatieven in zorg, welzijn, onderwijs en sociale economie. Het bedrijf is een aparte vzw, die weliswaar ook de naam Broeders van Liefde draagt, maar een afzonderlijke juridische entiteit is. Als 'bedrijf' werken wij nauw samen met de Belgische tak van de 'familie'. Zo zijn zij vertegenwoordigd in het bestuur. 'De familie' komt dan overeen met de congregatie Broeders van Liefde. Ze kent haar wortels in België, maar heeft doorheen de voorbije 200 jaar wereldwijd haar vertakkingen gekregen. Het generaal bestuur van de congregatie overkoepelt vanuit Rome de broedergemeenschap wereldwijd, maar in de verschillende landen waarin de familie aanwezig is, staan lokale besturen in voor de leiding van de lokale broedergemeenschappen.

KIJKEN NAAR 2030

Colofon

Stropstraat 119 – 9000 Gent
09 221 45 45
info@broedersvanliefde.be
www.broedersvanliefde.be
www.facebook.com/broedersvanliefde

Redactie: Broeders van Liefde | Vormgeving: Filip Erkens
Fotografie: Sophie Callewaert, Lies Willaert, Boumediene Belbachir, Veerle Frissen
Verantwoordelijke uitgever: Koen Oosterlinck

© 2021